KIJK EENS VERDER DAN JE NEUS LANG IS

(Never judge a Book by it's Cover)

Blijspel in twee bedrijven

door

SEYMOUR BLICKER

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Tel: 03 366 44 00
bestellen@toneelfonds.be
www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KIJK EENS VERDER DAN JE NEUS LANG IS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **SEYMOUR BLICKER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2003/0220/006
ISBN 978-90-385-08085

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Seymour Blicker
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij
TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen
Telefoon 03 366 44 00
Website: www.toneelfonds.be
Email: rechten@toneelfonds.be
IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!
Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:
Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):
1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet in NEDERLAND worden aangevraagd bij**:** I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten,
De Friese Poort 106 – 1823 BT Alkmaar
Telefoon (072) 5112135 – website www.ibva.nl email info@ibva.nl.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen

PERSONAGES

(3 dames – 2 heren)

SHERMAN MAYFAIR: 35 à 40 jaar

MATT BELVEDERE: zelfde leeftijd, zijn vriend

NANCY MARTIN: wat ouder, verloofde van Sherman

MAGGIE SWEET: 25 jaar

KAMERMEISJE: gezellige dikkerd, ongeveer 50.

DECOR

De scène speelt zich af in een goed ingerichte zitkamer in het Plaza Hotel op Manhattan. De SLAAPKAMER en de BADKAMER bevinden zich rechts achter op toneel. De deuren naar beide kamers zien wij van voren.Ook achter op toneel de deur naar de hotelgang. *(*Waar in het stuk gesproken wordt over 'voordeur' wordt deze deur bedoeld*)*. Rechts meer naar voren op toneel een RAAM van waaruit men de straat kan inkijken. Links achter op toneel een deur die naar een belendende SUITE leidt. Midden in de kamer een bank met daarvoor een lage tafel en aan de zijkanten een bijzettafeltje. Een klein bureau, met daarvoor een bureaustoeltje staan tegen een wand.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1.

(Het is VROEG IN DE MIDDAG. Als het gordijn opgaat zien we Sherman Mayfair op de bank zitten. Hij is klein, draagt een bril met dikke glazen, ziet er uit als een jaar of 35/40. Hij ziet er wat gehavend uit, haren in de war, moet zich nodig scheren, hij draagt een schreeuwend gekleurd shirt en een zakkerige, slecht zittende broek. Al met al ziet hij er niet bepaald aantrekkelijk uit. Hij is gespannen en opgewonden. Zit met zijn ellebogen op zijn knieën, vuisten onder de kin, hij bijt op een duimnagel. Hij draait naar links, pakt de telefoon die op het bijzettafeltje staat, en zet die op zijn schoot. Aarzelend neemt hij de hoorn op, begint een nummer te draaien, maar gooit dan gauw de hoorn weer op de haak en zet de telefoon op de tafel voor de bank. Hij staart ernaar, en legt dan zijn hand weer aarzelend op de hoorn. Plotseling wordt er luid op de voordeur geklopt. Sherman schrikt zich wild, valt achterover en gooit in dezelfde beweging de telefoon over zijn schouder.)

SHERMAN: Yahhhh!!

(Het kloppen wordt herhaald; dringend nu. Met zijn hand op zijn hart, staat Sherman op, pakt de telefoon op en zet die terug op de tafel. Hij werpt een blik op zijn horloge en loopt op zijn tenen naar de voordeur)

(voorzichtig) ……Ja?……

MATT: *(achter)* Sherman? ……Hier is Max . Doe de deur open!

(Sherman doet de deur open en Matt Belvedere rolt naar binnen. Matt is midden 30 en ziet er heel wat beter uit dan Sherman. Hij is groot, knap en elegant. Keurig gekleed in een goed gesneden marineblauw kostuum, Hij straalt charme en zelfvertrouwen uit)

(gaat naar het midden van de kamer tot naast de bank) Wat is er verdomme aan de hand?

SHERMAN: : *(doet de deur dicht en loopt naar Matt; overdreven nonchalant)* Heb je een goede reis gehad?

MATT: Reusachtig!

SHERMAN: Je ziet er fantastisch uit, Matt.

MATT: Kan ik van jou niet zeggen.

SHERMAN: *(bekijkt zichzelf en maakt een instemmend gebaar)*

MATT: *(gaat op de bank zitten)*

SHERMAN: Is dat kostuum nieuw?

MATT: Sherman! Hou op met die lariekoek.

SHERMAN: Je ziet er wat eh … opgewonden…uit.

MATT: Sherman! Twee dagen geleden verdwijn je met de noorderzon. Je verdwijnt zonder iemand een woord te zeggen. Niet tegen mij, je beste vriend ….of zelfs niet tegen Nancy, je verloofde. Ik bel je kantoor op en ze laten me weten, dat je plotseling vakantie hebt genomen. Maar waar je naartoe bent gegaan? Ze hebben geen flauwe notie. We weten niet of je leeft of dood bent … En dan, vanochtend, als ik op het punt sta de politie in te schakelen … *(pakt een papier uit zijn zak)* ontvang ik op mijn kantoor dit leuke korte e-mailtje *(leest de e-mail)* "Belangrijk! Noodgeval! Spoed je onmiddellijk naar kamer 217, Plaza Hotel, New York. Kom alleen. Bel niet op. Vertel het aan niemand, zelfs niet aan Nancy. Zaak van het allergrootste belang …..Hartelijk, Sherman". NATUURLIJK BEN IK OPGEWONDEN!

SHERMAN: Ik had niet gedacht, dat je je zorgen zou maken …..*(angstig)* Maar je hebt toch niemand een woord ….?

MATT: Nee, natuurlijk niet. Maar hoe heb je ons dit kunnen aandoen? We hebben ons dodelijke zorgen gemaakt. Nancy werd gek zo ongeveer. Je moet haar onmiddellijk bellen en laten weten dat alles in orde is!

SHERMAN: *(gaat naar de telefoon)* Dat wilde ik ook juist doen …Ik zweer het je … *(hij neemt de hoorn op en begint een nummer te draaien)* Maar ik wil niet dat ze weet, dat jij hier bent.

MATT: Waarom niet?

SHERMAN: *(trekt een grimas en beduidt Matt stil te zijn. Hij begint op luchthartige toon in de hoorn te praten, alsof er niets bijzonders aan de hand is)* Hi! Ik ben het….. *(springt op en houdt de hoorn een kilometer van zijn oor, als van de andere kant een reactie komt)* ….in New York …. *(schrikt zich weer een bult, als de andere kant weer begint te schreeuwen)* …Dat kan ik over de telefoon niet bespreken …Moet je nou per se zo schreeuwen?… *(hij bedekt de hoorn met zijn hand en zegt tegen Matt)* Ze moet wel … *(dan weer in de hoorn)* Ik ben geen klootzak, Nancy….. Ik moest wel! … Ik … ik had gezworen niets te zeggen …. Nou, aan iemand …. nee, je kent hem niet … Luister nou, ik kan het je niet vertellen ….omdat….omdat …het geheim moet blijven.

MATT: *(gebaart vragend naar Sherman, die hem tot stilte wuift)*

SHERMAN: *(nog steeds aan de telefoon)* …. Nancy, geloof me …. Ik voel me ook vreselijk …. Ik weet het ….Het was niet eerlijk … *(springt weer op als de andere kant weer begint te schreeuwen)* Oww! ….Het spijt me …Ik heb al veel te veel gezegd …..Je schreeuwt weer ….*(springt als de andere kant nog harder schreeuwt)* …In een hotel …. Uh, dat weet ik niet meer …

MATT: *(reageert)*

SHERMAN: ….Nee, dat gaat niet ….ik bel vanuit een telefooncel….

MATT: *(reageert)*

SHERMAN: Ik zweer het je, ik weet de naam van het hotel niet meer. Ik heb een mentale blokkade… Ik weet wel hoe ik er moet komen …het is zo'n groot hotel … Nou zeg! Alsjeblieft! Ben jij nooit een keer de naam van je hotel vergeten?

MATT: *(reageert vol ongeloof en draait zich om)*

SHERMAN: … Zou ik tegen je liegen? … Er staat geen nummer hier op de telefoon , dat is er af gekrast.

MATT: *(schudt zijn hoofd in ongeloof)*

SHERMAN: ….Een verhouding? …. *(lacht)* Nancy, maak het nou. Welke vrouw bij haar volle verstand zou met mij ….

MATT: *(reageert)*

SHERMAN: Nee, nee! Dat bedoelde ik helemaal niet! Het was allen bij wijze van …. Luister, het spijt me, maar ik moet ophangen. Er staat een agent buiten en die wil bellen. Hij heeft een noodgeval … *(hij begint op het bijzettafeltje te slaan en roept naar buiten)* Nog een ogenblikje, agent. Ik ben zo klaar!

MATT: *(reageert weer)*

SHERMAN: Ik moet je ophangen. Maak je geen zorgen, schat, ik ben over een paar dagen terug. Kusjes. *(hij hangt de telefoon op en keert zich naar Matt met een ziekmakende schaapachtige glimlach)*

MATT: Ik geloof mijn oren niet. Wat is dat voor flauwekul?

SHERMAN: *(maakt wat vage, onduidelijke gebaren)* Ik zit in een crisis.

MATT: Alweer?

SHERMAN: Dit is anders. Deze keer is het echt ernstig.

MATT: Vertel op …

SHERMAN: Ik ben een mislukkeling, Matt. Een vent van niks.

MATT: En laat je me daarvoor naar New York komen?

SHERMAN: Maak er nou geen grapjes van, Matt. Ik ben zesendertig jaar en wat heb ik bereikt in het leven? Helemaal niets! Ik ben een geboren loser.

MATT: Ik weet niet waar die plotselinge aanval van zelfmedelijden vandaan komt, maar ik ben het toevallig niet met je eens.

SHERMAN: Oké. Noem dan eens één ding op waarin ik geslaagd ben.

MATT: Nancy! Je bent verloofd met een knappe, intelligente vrouw, die van je houdt. Noem je dat een mislukking?

SHERMAN: Dat is dan ook het enige waar ik geslaagd ben …. Weet je, ik vraag me af … Hoe kan het dat iemand als zij zich aangetrokken voelt tot iemand zoals ik? … Dat klopt van geen … *(hij knijpt zijn ogen achterdochtig dicht)* … Soms vraag ik mij wel eens af, of er niet een steekje aan haar los is.

MATT: O nou, dan is er aan mij zeker ook een steekje los.

SHERMAN: Nee, nee! Dat bedoel ik helemaal niet. Ik weet niet meer wat ik zeg.

MATT: Vertel op, wat is die grote diepe crisis dan wel?

SHERMAN: Beschrijf mij eens … Precies zoals je mij ziet.

MATT: Pardon?

SHERMAN: Toe maar, dadelijk begrijp je wel waarom. Beschrijf me eens precies. Ik zal me niet beledigd voelen.

MATT: *(schoorvoetend)* … Ik zie een slecht geklede, slordige, flodderige, ongeschoren …. *(hij houdt op als hij ziet dat Sherman zijn hand voor zich uit houdt ter hoogte van zijn middel, met de palm naar beneden gekeerd en evenwijdig aan de vloer)* … Wat bedoel je nou?

SHERMAN: Ik geef je een hint over hoe groot ik ben *(spreekt langzaam)* Dus wat hebben we, een slecht gekleed, slordig, flodderig, ongeschoren … *(draait zich om en doet een paar passen opzij)* KLEIN mannetje ….. *(hij struikelt en valt languit op de grond)*

MATT: Dat zijn evenwicht verliest …

SHERMAN: *(krabbelt overeind)* Ga door ….

MATT: Jij schijnt dit nogal leuk te vinden. Ik begin me echt zorgen te maken. Je gedraagt je als een idioot.

SHERMAN: Je hebt gelijk. Het spijt me, ik ben niet erg in vorm … Ik voel me …alsof …..alsof … *(maakt een paar onduidelijke gebaren)* Als ….begrijp je?

MATT: Niet echt, nee.

SHERMAN: Nog een punt in mijn nadeel. Ik kan me niet goed uitdrukken.

MATT: Sherman, hou nou eens op. Wat wil je me nou te vertellen?

SHERMAN: Oké, oké. Eens Kijken hoe ik ….. Een momentje … *(hij gaat naar de sofa, gaat zitten en legt zijn handen over zijn gezicht. Uiteindelijk kijkt hij op en zegt, alsof hij over het weer praat)* O, tussen twee haakjes, dat boek dat ik maandag bij je kantoor voor je afgegeven heb, heb je dat nog kunnen lezen?

MATT: *(ongeduldig)* Ja, dat heb ik, dank je wel, en verander niet van onderwerp.

SHERMAN: Maar ik wil graag weten of je het goed vond?

MATT: Ja. Heel goed. En nou is ’t afgelopen. Vertel op. We zijn niet op de literaire kring.

SHERMAN: *(langs zijn neus weg)* Dat boek is van mij.

MATT: *(ietwat verbijsterd)* Mooi zo.. Ik zal het je terug geven zodra we weer in Hartford zijn.

SHERMAN: *(staat op en gaat naar het bureautje. Hij doet de bureaula open en haalt er een boek uit, dat hij ophoudt)* Matt, het is mijn boek…..*(hij gaat over naar Matt en houdt hem het boek voor zijn neus)* EEN BEETJE VERLEGEN ONGELIKTE BEER. Dat is van mij. Ik heb het geschreven. Ik ben de auteur van dit boek.

MATT: *(staat versteld, hij pakt het boek van Sherman aan en staart er naar)* Jij ….? ….Maar hier staat ‘geschreven door S.J.Templeman’.

SHERMAN: Dat is mijn pseudoniem. Ik zweer het je. Het is mijn boek. Ik heb er de laatste drie jaar in mijn vrije tijd aan geschreven.

MATT: Sherman, dat is ongelooflijk! Fantastisch! Ik had er absoluut geen idee van…

SHERMAN: Ik heb het geheim gehouden ….. Ik was bang dat iedereen me zou uitlachen als ik geen uitgever zou kunnen vinden. Maar nou ja, het is gelukt. Volgende week ligt het in de boekwinkels.

MATT: *(schudt Sherman de hand)* Gefeliciteerd man! Dat is fantastisch!

SHERMAN: Vanavond wordt het boek ten doop gehouden. Mijn uitgever heeft een grote party georganiseerd voor de literaire incrowd op de persclub.

MATT: O, dus daarom heb je me hierheen laten komen? Voor die party. Nou, oké dan. Maar waarom al die geheimzinnigdoenerij? Als je het me eerder had laten weten, hadden we gewoon met z'n allen hierheen kunnen komen en ….

SHERMAN: *(valt hem in de rede)* Eerst wilde ik je verrassen als het boek werkelijk in de winkel zou liggen; maar daarna ….. daarna realiseerde ik mij dat ik … ik graag zou willen dat je op de party zou zijn; dus stuurde ik je die e-mail …

MATT: Maar ik begrijp er niets van … Wat lul je nou over geen uitgever kunnen vinden. Dit wordt een grandioos succes, ik zweer het je.

SHERMAN: *(snel; slaat met de knokkels van zijn hand tegen zijn hoofd)* Nee, nee, niet doen! Het boek ligt nog niet eens in de winkel en het enige dat telt zijn de verkoop cijfers. Gigantische verkoopcijfers. Anders is het gewoon een boek van dertien in een dozijn.

MATT: Sherman, pak die telefoon en vraag Nancy onmiddellijk hier naartoe te komen!

SHERMAN: Nee! Ik vertel het haar pas als het boek een bestseller is.

MATT: O, en als er nou maar tien exemplaren van verkocht worden?

SHERMAN: *(trekt een pijnlijke grimas en bedekt snel zijn oren)* Zeg "Afkloppen'! *(slaat met zijn knokkels tegen zijn hoofd)*

MATT: Afkloppen! …. En stel dat het een bestseller wordt …

SHERMAN: Met Gods hulp *(gebaart Matt hetzelfde te zeggen)*

MATT: *(zucht)* Met Gods hulp. En vertel je het dan pas aan Nancy … ze zal vreselijk gekwetst zijn.

SHERMAN: Daar komt ze wel overheen als ze eenmaal de opdracht gelezen heeft.

MATT: Wat voor opdracht …

SHERMAN: *(slaat het boek open en leest)* "Voor mijn lieve Nancy, mijn liefste schat en mijn enige ware inspiratie". *(slaat het boek dicht, hij glimlacht en ziet er zeer zelfvoldaan uit)* Als ze dat leest, zal ze me alles vergeven. En ik wil er verder geen woord meer over horen! *(hij draait zich om en loopt weg)*

MATT: Maar, Sherman …

SHERMAN: *(draait zich langzaam om en kijkt Matt aan, dan na een kleine pauze)* … Denk je echt dat het een bestseller kan worden?

MATT: Absoluut. Het is echt een goed boek!

SHERMAN: …Nee, alle gekheid op een stokje. Wat vond je er niet goed aan?

MATT: Ik vond het hartstikke goed. Het is fabelachtig. Het leest als een trein. Ik heb het in één ruk uitgelezen.

SHERMAN: Je hoef me niet te sparen, Matt. Voor de dag ermee. Zeg me de waarheid. Ik kan er heus wel tegen. Vond je het eind niet gekunsteld?

MATT: Ik vond het eind geweldig.

SHERMAN: Maar gekunsteld, zegt het maar.

MATT: Nou dan hou ik van einden die gekunsteld zijn! Span maar een rechtszaak tegen me aan!

SHERMAN: Wees nou eerlijk. Ik zal het je heus niet kwalijk nemen. Je vond het nogal saai, toch?

MATT: Als je dat dan zo graag wilt horen: ja!

SHERMAN: *(maakt een verachtelijk gebaar)* Hoor hem! Meneer De Literair Expert himself!

MATT: *(maakt een gebaar naar Sherman en zegt dan tot niemand in het bijzonder)* Deze man is niet goed bij zijn hoofd.

SHERMAN: Je hebt het waarschijnlijk niet eens gelezen.

MATT: Sherman!

SHERMAN: Waar gaat het dan over, hè?

MATT: Ja, hou nou maar op. Ik heb het gelezen en ik vind het een fantastisch boek.

SHERMAN: Zweer je dat?

MATT: Ja.

SHERMAN: …En geloof je werkelijk dat het een bestseller kan worden?

MATT: Zeker weten.

SHERMAN: Wel, dan heb je mooi ongelijk! Het is volslagen onmogelijk en ik word er gek van! Een bestseller krijg je niet cadeau. Daar moet je voor werken. Het is een vicieuze cirkel. Uitgevers investeren in boeken waarvan zij verwachten, dat ze een bestseller kunnen worden, en dan gaan ze aan het werk om die verwachting dan ook te laten uitkomen. Ze spenderen een fortuin aan de promotie. Promotie betekent alles. Het is de sleutel! Maar in mijn geval geven ze geen cent uit aan promotie want ze verwachten helemaal niet dat het een bestseller wordt. In hun ogen is het een ‘literair werk’, en dat heeft beperkte publieke aantrekkingkracht. …Je weet wel, alleen bestemd voor een meer ‘intellectueel’ publiek.

MATT: Dat is belachelijk! Iedere idioot zal dit een goed boek vinden.

SHERMAN: Precies, dat zeg ik ook! Ongelukkigerwijze ziet mijn uitgever dat geheel anders.

MATT: Maar het wordt vanavond ten doop gehouden. De uitgever geeft een party. Dat is promotie met een hoofdletter P.

SHERMAN: Ze hadden me niets ergers kunnen aandoen!

MATT: Wat lul je nou?

SHERMAN: Ze hebben besloten mij tegelijkertijd met mijn boek aan de literaire wereld voor te stellen. Ze hebben aan niemand introductie exemplaren gestuurd. Ze gaan het boek vanavond meteen uitreiken aan de critici en de journalisten.

MATT: Nou en?

SHERMAN: Moet ik voor je uittekenen? Zodra ik die zaal binnenkom, kan ik mijn bestseller gedag kussen. Ze werpen één blik op mij en wat zien ze? Een klein, lelijk, vervelend slonzig mannetje … Je hebt het zelf gezegd.

MATT: Dat heb ik helemaal niet.

SHERMAN: Nu ja, misschien niet in die bewoordingen … Maar zodra ze me zien zullen ze denken …. *(grimast vol zelfspot)* "Wat kan die nou bakken". Nog voordat de promotie begonnen is, is die alweer geëindigd Die kun je door de plee trekken. Ze weten niet hoe gauw ze thuis moeten komen om het boek de grond in te boren … zonder er zelfs maar een letter van gelezen te hebben.

MATT: Doe niet zo belachelijk.

SHERMAN: O ja? *(wijst op zichzelf)* Kijk me eens heel goed aan en zeg dan nog eens, dat het belachelijk is.

MATT: *(staart naar Sherman)*

SHERMAN: Nou?

MATT: …Heb jij dit boek echt geschreven?

SHERMAN: Zie je wel. Zie je nou wel. Zelfs jij ..

MATT: Hé, het was maar een grapje.

SHERMAN: O zeker …. Gekken en dwazen spreken de waarheid. Ik ben er wel aan gewend hoor. Het verhaal van mijn leven. Zo zijn mensen nu eenmaal. Kijken niet verder dan hun neus lang is. Ze zullen me kruisigen.

MATT: *(minzaam)* Sherman, hou op. Er zijn heus nog wel mensen die het boek op zijn eigen verdienste zullen beoordelen.

SHERMAN: *(ironisch)* O, beslist wel … Zijn er blinde literaire critici in New York? … Niet alleen blind. Ze moeten ook nog doof zijn. Je weet hoe ik ben … Zodra ik onder vreemde mensen ben, worden mijn hersenen en mijn tong geblokkeerd .. Ik klets maar een eind weg… Ik heb verdomme nog moeite normaal iets te eten te bestellen in een restaurant!

MATT: Wacht nou 's …. Hoe krijg je de beste promotie voor een boek vandaag de dag?

SHERMAN: Via televisie, waarschijnlijk.

MATT: Kijk eens naar de schrijvers die via de televisie hun boek regelrecht de bestsellerlijst in gepromoot hebben.

SHERMAN: Mankeert er iets aan je oren? Die schrijvers zien er goed uit, ze zijn charmant, geestig, hebben charisma, zijn grappig …. Ben ik allemaal niet.

MATT: Dat is niet waar! Ik heb er wel een paar gezien die net zo … *(houdt plotseling zijn mond)*

SHERMAN: Nou, ga door …

MATT: Na ja, laat maar zitten … Ik neem aan, dat er ook televisie op de party aanwezig zal zijn?

SHERMAN: Ook al zou er één dom genoeg zijn om mij voor zijn show uit te nodigen, dan zou het al bij voorbaat een ramp zijn. Kun jij je mij voorstellen voor een camera … en publiek? Ik mag blij zijn als ik één zinnig woord uit mijn mond kan krijgen, laat staan één hele samenhangende zin … *(hij begint te hyperventileren)* Ik krijg al de zenuwen als ik er alleen maar aan denk …

MATT: Misschien doe je het goed op tv. Je zou jezelf nog wel eens kunnen verrassen.

SHERMAN: Ja hoor. Ik zie me zelf al op breedbeeld overgeven. 'De spugende schrijver' zullen ze me noemen.

MATT: Je kunt het best. Ik weet zeker dat je … *(krijgt een idee en staat plotseling op)* Wacht eens even. Ik zal het je bewijzen! *(hij pakt een schemerlamp met een buigbare hals en neemt die mee naar de bank)*

SHERMAN: *(staat zenuwachtig op)* Wat ben je van plan?

MATT: *(duwt Sherman terug op de bank)* Dat zul je wel zien …. *(hij stelt de lamp voor de sofa op)* We gaan een tv-show improviseren. Je zult zien dat er niets aan is ….. *(hij buigt de hals van de lamp zodat die rechtstreeks naar Sherman wijst)* Dit is de camera …

SHERMAN: *(doet meteen zijn hand voor zijn gezicht en draait zich van de 'camera' af)* Ik ben zenuwachtig ….

MATT: Het is maar een lamp.

SHERMAN: *(jammert en probeert op te staan)* Ja, dat zal wel. Maar intussen zorgt dat ding ervoor dat mijn gezicht in miljoenen huiskamers te zien zal zijn.

MATT: *(duwt hem terug)* Daar moet je niet aan denken.

SHERMAN: *(probeert weer op te staan, nog steeds jammerend)* Ik word geweldig nerveus.

MATT: *(duwt hem weer terug op de bank)* Ontspan je nou maar …. *(hij gaat naast Sherman zitten)* Kijk, ik ben de gastheer … wacht even … we gaan dit doen zoals het moet. Jij wacht in de coulissen en ik kondig je aan.

SHERMAN: *(staat op)* Waar zijn de coulissen?

MATT: *(verliest zijn geduld)* Wat maakt dat nou uit …Weet ik veel … wacht maar in de badkamer.

SHERMAN: Dat komt heel goed uit … *(hij gaat de badkamer in en doet de deur achter zich dicht.)*

MATT: *(kijkt in de lamp, alsof het een camera is. Zet zich in postuur en doet als een volleerd televisie presentator de introductie)* En nu, dames en heren, heb ik het genoegen mijn volgende gast aan u te mogen voorstellen. *(hij houdt Shermans boek omhoog)* Hij heeft een fantastisch boek geschreven. Zijn eerste boek en het heet "Een beetje verlegen ongelikte beer" … Het heeft werkelijk alles wat een goed fictieverhaal moet hebben en ik durf te voorspellen dat het nummer één komt te staan op de bestsellerlijsten in het hele land… Graag uw applaus voor de auteur: Mr. Sherman Mayfair!

SHERMAN: *(achter)* Fout! Fout! .. Je moet mijn pseudoniem gebruiken. S.J. Templeman!

MATT: *(overdonderd)* Uw applaus graag voor S.J.Templeman.

SHERMAN: *(komt niet tevoorschijn)*

MATT: Kom je nog?

SHERMAN: *(achter, jammert)* Ik voel me niet goed …

MATT: Hou op met jammeren en kom tevoorschijn!

SHERMAN: *(achter)* Welke show is dit eigenlijk? Het moet wel echt zijn.

MATT: Oké …Ik ben ….ik ben Charlie Rose.

SHERMAN: *(achter)* O nee. Die is veel te slim. Bij hem ga ik af als een gieter.

MATT: Doe niet zo idioot. Hij weet schrijvers perfect op hun gemak te stellen. Hij zal er wel voor zorgen dat je prima over komt. Nou, pep jezelf op en kom naar buiten.

SHERMAN: *(achter)* … Oké … doe de introductie nog eens …

MATT: Dames en Heren uw applaus graag voor S.J.Templeman …

SHERMAN: *(van achter het toneel horen we geluiden van heftig keelschrapen)* Aagghh …aagghh….aagghh….aagghh….

MATT: Wat is er aan de hand?

SHERMAN: *(achter)* Ik pep mijzelf op.

MATT: Oké … ben je er klaar voor?

SHERMAN: *(achter)* Zit jij op de bank?

MATT: Ja. Nou, kom op.

SHERMAN: *(achter)* Charlie Rose zit altijd aan een grote ronde tafel.

MATT: Nou ik heb het decor een beetje aangepast! Schiet op!

(we horen het doortrekken van het toilet)

Wat nu nog?

SHERMAN: *(achter)* Ik moest nodig… gewoon …

MATT: *(trekt bijna zijn haren uit zijn hoofd)* Kom je nu bijna naar buiten of niet!

SHERMAN: *(achter)* Oké …ik kom al, wind je niet op. *(weer keelschraap geluiden)* Aagghh ….aagghh…..aagghh….

MATT: Zo heb je jezelf wel genoeg opgepept.

SHERMAN: *(achter)* …. Ik moest overgeven …..

(we horen opnieuw het doortrekken van het toilet)

MATT: *(zucht diep)* Ohh…. Ben je nou klaar of niet?

SHERMAN: *(achter)* .. Ik geloof van wel …

MATT: Wel daar gaat ie dan ….. Dames en Heren, graag een hartelijke welkoms applaus voor mijn gast S.J.Templeman.

(De badkamerdeur gaat langzaam open en Sherman verschijnt; hij loopt gebogen en met een hand bedekt hij de voorkant van zijn gezicht, terwijl hij zenuwachtig naar Matt toeloopt)

Wat doe je nou man? Kijk me aan en haal die hand weg. Het publiek moet je kunnen zien.

SHERMAN: Ik ben zenuwachtig.

MATT: Kijk in de camera.

SHERMAN: *(neemt met grote tegenzin zijn hand weg als hij naar Matt toeloopt, die nu is opgestaan om hem te begroeten. Terwijl Sherman zijn hand uitstrekt om de uitgestrekte hand van Matt te drukken, struikelt hij en valt languit op zijn gezicht voor de voeten van Matt. Vanuit deze liggende positie, zegt hij heel oprecht, met naar Matt uitgestoken hand)* Ik ben een grote fan van U, meneer Rose.

MATT: *(rolt met zijn ogen, kijkt boos en vouwt zijn armen voor zijn borst)*

SHERMAN: *(houdt nog steeds zijn hand uitgestrekt naar Matt)* Zoals u ziet, ben ik een heel klein beetje zenuwachtig … Het is de eerste keer, dat ik op televisie ben …

MATT: Sherman, sta op!

SHERMAN: Mijn naam is S.J.Templeman, meneer Rose.

MATT: Fantastisch. Nou, gaat u zitten, meneer Templeman. *(Matt gaat zitten)*

SHERMAN: *(krabbelt overeind, maar doet dat zo klunzig, dat hij omvalt en bij Matt op schoot beland)* Whoaa! …. *(springt overeind)* Neem me niet kwalijk, meneer Charlie! Ik bedoel, meneer Rose.

MATT: Hou het maar op Charlie…

SHERMAN: Maar zo goed ken ik u nog niet … *(hij gaat stijf rechtop op de bank zitten en staart als bevroren naar de vloer)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

TONEEL FONDS VANSSENS

Voor de juiste keuze